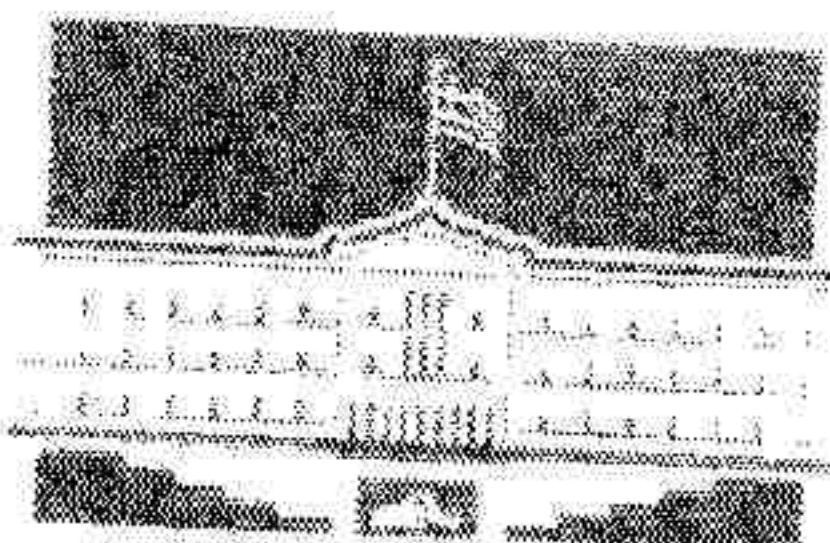

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Βουλευτής Β' Αθηνών - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

01/04/2013

Προς τον Υπουργό Οικονομικών: κ. Γιάννη Στουρνάρα

Θέμα: Έξι λάθη και δύο προτάσεις για τη συζητούμενη "Τραπεζική Ένωση" (Banking Union)

Η Κυπριακή περιπέτεια αποκάλυψε το "εγκεφαλικό" στην οικονομική σκέψη της ευρωκρατίας και τον πολιτικό ερασιτεχνισμό της με αποτέλεσμα κάθε κυβέρνηση να ερμηνεύει όπως θέλει την "Τραπεζική Ένωση" και να αποκοιμίζεται με γλυκά όνειρα εν μέσω κρίσης τα οποία σχεδόν πάντα καταλήγουν σε εφιάλτες. Η μέχρι στιγμής συζήτηση για "τραπεζική ένωση"

Πρώτο, δεν υπολογίζει ότι η υπερσυγκεντρωτική εποπτεία με ισοπεδωτική ομοιομορφία των πιστωτικών ιδρυμάτων, στο βαθμό που αγνοεί την ενότητα των κανόνων μέσα στη διαφορετικότητα, θα ενισχύσει τον συγχρονισμό των πιστωτικών κρίσεων μεταξύ διαφορετικών τραπεζών και διαφορετικών χωρών, θα κάνει εντονότερα τα "πάνω" και "κάτω" του πιστωτικού κύκλου (bigger booms - bigger crashes), θα αναπαράγει σε μεγαλύτερη κλίμακα τις γενετικές ατέλειες του κοινού νομίσματος - "όλα τα πόδια σ' ένα καλαπόδι"- θα τροφοδοτήσει νέα ασύμμετρα σοκ και συνεπώς θα υπονομεύσει το κοινό νόμισμα. Κλασική περίπτωση του Νόμου Αντιστροφής του Νοήματος.

Δεύτερο, παραβλέπει τα προβλήματα ρευστότητας των χωρών οφειλετών στην περιφέρεια αλλά και τα όρια των πιστωτριών χωρών αφού η Γερμανία ούτε θέλει αλλά ούτε και μπορεί με τη δεδομένη αντιπληθωριστική πολιτική της ΕΚΤ να εγγυηθεί υποχρεώσεις των τραπεζών του Νότου της Ευρωζώνης τρεις φορές και πάνω από το ΑΕΠ της όπως και γενικότερα καταθέσεις της Ευρωζώνης διπλάσιες των ετήσιων εσόδων των κυβερνήσεων.

Τρίτο, η γαλλογερμανική συμπαιγνία στο ζήτημα της "τραπεζικής ένωσης" φροντίζει κυρίως για τις τράπεζες πρωταθλητές τους και τη δορυφοροποίηση - απορρόφηση των τραπεζών των μικρότερων χωρών πέρα από το ότι εύλογα επιχειρεί να περιορίσει το ρόλο του City του Λονδίνου ως κυρίαρχου χρηματοπιστωτικού κέντρου στην Ευρώπη. Είναι χαρακτηριστική η συμπεριφορά της Τρόικα στην Ελλάδα που δυσχεραίνει την ομαλή ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με μη ομολογημένο στόχο τον αφελληνισμό των τραπεζών μέσω ένταξής τους και πώλησής τους από το ΤΧΣ.

Τέταρτο, η αναγκαία αλλά μέχρι στιγμής αβέβαιη αποσύνδεση του τραπεζικού χρέους από το δημόσιο στην περίπτωση αυτή συνοδεύεται αντικειμενικά από την απώλεια "ιθαγένειας" και την αποσύνδεση του μανιάτζίμεντ των τραπεζών των αδύναμων χωρών από τις συνθήκες εσωτερικής συσσώρευσης του κεφαλαίου και παραγνωρίζει τα έντονα για το προβλέψιμο μέλλον εθνικά χαρακτηριστικά της συνάρτησης: αποταμίευση - κατανάλωση - επένδυση - απασχόληση - αγορά κατοικίας - δανεισμός.

Πέμπτο, καμία δέσμευση δεν μπορεί να παρθεί τοις μετρητοίς ότι οι Κυβερνήσεις ειδικά των ισχυρών χωρών θα αντικαταστήσουν γενικά τη διάσωση των τραπεζών μέσω των φορολογουμένων (bailout) με εκείνη της εσωτερικής κατανομής των βαρών με σειρά

προτεραιότητας: μέτοχοι - junior (ανασφάλιστοι) ομολογιούχοι - senior (ασφαλισμένοι) ομολογιούχοι - ανασφάλιστοι καταθέτες.

Έκτο, η λεγόμενη "τραπεζική ένωση" αγνοεί τις ενδογενείς αντιθέσεις του καπιταλιστικού συστήματος που παράγουν τις περιοδικές πιστωτικές κρίσεις (boom-bust cycles), υπερτιμά το ρόλο των αναγκαίων και μη ρυθμίσεων και παραβλέπει ότι οι ίδιες οι καθιερωμένες ρυθμίσεις εντείνουν τον πιστωτικό κύκλο, δεν δρουν αντικυκλικά καθώς ρίχνουν "λάδι" στη "φωτιά" και "πάγο" στην "παγωνιά", με πιστωτική υπερεπέκταση στη μέθη του boom και συρρίκνωση της πίστης στον πανικό του bust, τους ξεφουσκώματος και της ύφεσης.

Στη συγκεκριμένη φάση του φαύλου κύκλου ύφεσης - ανεργίας - υπερχρέωσης η θωράκιση του ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού συστήματος περνά κύρια από τη γρήγορη επιστροφή στην ανάπτυξη μ' ένα νέο διευρυμένο ρόλο της ΕΚΤ και ένα νέο ιστορικό συμβιβασμό Βορρά - Νότου με μεγαλύτερη αμοιβαιότητα πιστωτών - οφειλετών. Διαφορετικά αν συνεχιστούν οι τάσεις προς "χαμένη δεκαετία" όσο κι αν σφίγγουν οι κεντρικές ρυθμίσεις εκ των άνω, η Ευρωζώνη από τα "κάτω" θα αποδιαρθρώνεται, θα μειώνεται η έλξη του ευρώ ως διεθνούς αποθεματικού νομίσματος όπως σφόδρα επιθυμεί ο αγγλοσαξονικός άξονας (δολάριο - αγγλική λίρα) και θα επανεμφανιστεί η επικίνδυνη φυγή του ευρώ από χώρες όπου πρόκειται να υποτιμηθεί αν διαλυθεί η Ευρωζώνη προς χώρες όπου πρόκειται να ανατιμηθεί με ολέθριες συνέπειες και για τις τελευταίες.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός

- Προτίθεται να φέρει στη Βουλή για συζήτηση το πλαίσιο και τους όρους της σχεδιαζόμενης "τραπεζικής ενοποίησης" καθώς και τις προτάσεις για την "Ευρωπαϊκή Εγγύηση Καταθέσεων" και τους τρόπους χρηματοοικονομικής της κάλυψης έστω με προσαρμογή στα ευρωπαϊκά δεδομένα της αμερικανικής FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation) με ανάλογη αύξηση του ορίου εγγύησης (250.000 δολάρια στις ΗΠΑ) και έξι διακριτές κατ' άτομο δυνατότητες ασφαλιστικής εξασφάλισης των καταθέσεων ($6 \times 250,000 = 1,500,000$ δολάρια); Θα υπάρξει σαφής διάκριση αποταμιευτικών και συνταξιοδοτικών λογαριασμών ανεξαρτήτως μεγέθους από τις κερδοσκοπικές επενδύσεις και θα δοθούν πρόσθετες εγγυήσεις στις εξαιρετικές περιπτώσεις μετατροπής ανασφάλιστων "καταθέσεων - επενδύσεων" σε ειδικές μετοχές με καθορισμό "δαπέδου" στην ενδεχόμενη πτώση τους;

- Υποστηρίζει τη μετεξέλιξη του ESM (Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας) σε Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο (EMF) με ανοιχτή γραμμή ρευστότητας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε συνδυασμό με τη δυνατότητά της να δημιουργεί "νέο" χρήμα δεσμευμένο αποκλειστικά στην αγορά "αναπτυξιακών ομολόγων ειδικού σκοπού" για διαρθρωτικές επενδύσεις σε υποδομές - δίκτυα - καινοτομία και για την αναδιάρθρωση - ανακεφαλαιοποίηση των συστημικών τραπεζών στα όρια του ελεγχόμενου ανεκτού πληθωρισμού ώστε να καθησυχαστούν οι ανησυχίες των πιστωτριών χωρών;

Ο ερωτών Βουλευτής

Δημήτριος Ανδρουλάκης